

Ив. Кириловъ

Последнитѣ дни на Бачо Киро¹⁾

Слънцето клюмна на малка пладня, а въ селото Горни Турчета*) никакво движение. Ставаше нѣщо незапомнено. Покажеше ли се нѣкой на чардака, ще погледне къмъ долния край, дето е колибата на Бачо Киро. Влѣзе ли си въ кѣщи — всички питатъ настрѣхнали — горѣ ли?

Защото всички знаеха, че Бачо Киро се крие въ тѣхната колиба край село и че Чаушъ Ибрямъ Пехливанъ го търси подъ камъкъ и дърво. А щомъ

¹⁾ Бачо Киро Петровъ е единъ отъ главнитѣ герои на възстанието въ Дръновския манастиръ презъ 1876 г. Роденъ е въ с. Бѣла Черква, Търновско отъ бедни родители. Сираче на 6 годишна възраст, той съ слугуване се научилъ да чете и пише и учителствувалъ въ Търновскитѣ села 25 години. Презъ това време отъ любопитство ходилъ пешъ до Цариградъ, Бѣлградъ и Румѣния и много увлѣкателно разказвалъ своитѣ пътешествия. Свободолюбивъ и енергиченъ, въодушевенъ народенъ пѣснопоецъ и стихотворецъ, Бачо Киро съ декламациитѣ си будѣлъ духоветѣ и възпламенявалъ сърдцата за свобода. Заедно съ попъ Харитона и П. Пармаковъ участвувалъ геройски въ Дръновското възстание. Когато възстанието било смазано, той следъ нѣколко дневно скитане, билъ предаденъ отъ селяни на турската власть. Въ нашия разказъ се описватъ последнитѣ дни на героя.

*) Старото име на Бела Черква, Търновско.